

benyttet i de sidste Aars Tid, nemlig Alberti-Affæren, vil sikkert heller ikke blive benyttet mere. Der blev stillet Krav om en Rigsret, for man vilde have Arbejdsfred. Vi have haft Rigsret, og den Affære er bleven brugt saa stærkt, som den vist overhovedet kan udnyttes. Saa tage vi de Herrer paa Ordet og bede om Arbejdsfred, og jeg tror, Ministeriet kan gaa ud fra, at disse Scener, som her ere udkæmpede det sidste Aars Tid, bliver man nu fri for, og at man i Virkeligheden fra alle Sider, hvad man end maaske i Øjeblikket vil udtale, er enig om at tage fat paa de Opgaver, som ligge for.

Til Socialdemokraterne og de Radikale og til det Højre, som var de Radikale og Socialdemokraterne saa behjælpeligt i Fjor, vil jeg sige, at vi staa os dog alle, de Herrer ogsaa, bedst ved i Fællesskab at tage Arbejdet op paa det, som nu ligger for, i Stedet for at staa og stampe i gammelt Kævl og Strid. Et lille Folk som vort kan ikke bestaa ved uafsladelig at kæmpe om saadanne Smaating, som det i Virkeligheden er, og om personlige Spørgsmaal. Jeg vil derfor haabe, at man fra alle Sider vil slutte sig sammen for at tage Arbejdet op. Ikke saaledes at forstaa, at jeg maner de Herrer til paa alle Punkter at være enige med os! Det kan jeg ikke kræve, de Herrer have naturligvis samme Ret som vi til at fremsætte deres Syn paa de forskellige Ting — men jeg opfordrer dem til i Fællesskab med os at drøfte Spørgsmaalene ud fra deres Anskuelser, ligesom vi drøfte dem ud fra vore, i den Hensigt at faa det bedst mulige ud deraf. Vort Land trænger mere til Samling nu end til Splid, Splid have vi haft nok.

Konsejlspræsident Berntsen: Efter at Ordførerne for de forskellige Partier og Grupper her i Salen nu have haft Ordet, finder jeg mig foranlediget til at gøre nogle Bemærkninger, dels for at give Tilsvar til nogle af de Udtalelser, der ere faldne, dels for at klarlægge Ministeriets Stilling til den øjeblikkelige politiske Situation og derved forebygge, at nogen skal være i Tvivl herom. Allerførst vil jeg bringe min Tak til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) for den varme og uforbeholdne Tilslutning, han i Gaar udtalte til det nuværende Ministerium, en Udtalelse, der ikke alene staa for det ærede Medlems egen Regning, da det ærede Medlem staa som Ordfører for det største Parti her i Salen.

Dernæst vil jeg udtale min Glæde

over den urbane Tone, som har præget Forhandlingen baade i Gaar og i Dag; det turde være et godt Varsel om, at vi nu gaa ind i roligere og mere beherskede Tilstande, hvor man lidenskabsløst og menneskeligt kan tale til hinanden og forhandle med hinanden ogsaa om Ting, hvorom man er uenige. Ministeriet skal yde sit gode Bidrag til, at den gode Tone, som allerede er anslaaet her, skal kunne fortsættes i de kommende Dage.

Jeg vender mig dernæst til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det ærede Medlem havde ønsket, at jeg som Konsejlspræsident havde indledet Forhandlingen her i Gaar. Det glæder mig selvfølgelig, at det ærede Medlem har længtes efter at høre mig; vi have jo saa tidt skiftet Hug med hinanden, og jeg haaber, at vi ogsaa i Fremtiden med Interesse skulle kunne høre paa hinanden. Naar jeg ikke har kunnet føje det ærede Medlem i hans Ønske om at begynde Forhandlingen i Gaar med en storpolitisk Tale, ligger det for det første i, at jeg ansaa det for overflødigt, thi allerede samme Dag, som det nuværende Ministerium blev udnævnt, havde jeg Lejlighed til for en Forsamling paa flere Hundrede Mennesker fra Landets forskellige Egne at fremsætte Ministeriets Program. Den Tale blev refereret i alle Landets Blade, og da det ærede Medlem læser Aviser, kan han ikke være ukendt med, hvad jeg der sagde. Det ærede Medlem røbede jo ogsaa ved en Bemærkning, at han kendte mit Foredrag, idet han sagde, at jeg havde udtalt, at jeg ikke vilde gaa alene. Jeg antager heller ikke, at det ærede Medlem vil det; jeg antager, at naar det ærede Medlem taler, staa han i saa nøje Kontakt som muligt med det Parti, hvis Talsmand han er. Saaledes er det vel ogsaa naturligt, at jeg som Minister staa i saa nøje Forstaelse som muligt med det Parti, jeg repræsenterer.

Endvidere har jeg ved flere Møder ude i Landet i Sommer haft Lejlighed til at udtale mig om forskellige Spørgsmaal, saa jeg antog ikke, man kunde være i Tvivl om mit Standpunkt.

Med Hensyn til hele den finansielle Misère, hvori vi befinde os, rettede det ærede Medlem, som saa ofte, hele sit Angreb paa Forsvarslovene, de militære Love. Det er ikke noget nyt at høre, at man fra den Side giver Militærbevillingerne udelukkende Skyld for den Situation, hvori vi nu befinde os. Men selv om en saadan Paastand gentages, bliver den ikke mere sand

for det. Forholdet er dette, at den finansielle Misère, hvori vi nu befinde os, have vi alle sammen mere eller mindre Skyld i, Socialdemokraterne ikke mindst. Kaster jeg et Blik paa de Love, der ere vedtagne blot i de sidste 8 Aar, og ser, hvilke Bevillinger paa de aarlige Budgetter disse Love medføre, viser det sig, at Socialdemokraterne have stemt for saa godt som dem alle og endogsaa i saa godt som næsten alle Tilfælde ønsket højere Bevillinger. Og ser jeg paa den Række Lovforslag, der ere vedtagne i de sidste 8 Aar, Lovforslag, der en Gang for alle medføre store Udgifter, have Socialdemokraterne været med til saa godt som næsten dem alle.

Dernæst skal jeg vende mig med et Par Ord til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Det glædede mig, at det ærede Medlem erkendte, at dette Ministerium sidder med parlamentarisk Grund, og det glædede mig at høre, at det ærede Medlem vil indtage det Standpunkt overfor Forsvarslovene, at de ere nu ikke alene vedtagne paa lovlig Maade af Rigsdagen og stadfæstede af Kongen, men ogsaa godkendte af Flertallet af Landets Vælgere. Det ærede Medlem erklærede derfor i Gaar, at nu vilde han stemme for de Bevillinger, der ere en Følge af de vedtagne Forsvarslove. (Stemmer: Det er ikke sandt). Ja, saa har jeg misforstaaet det det ærede Medlem, men saa er der jo ingen Mening i, at det ærede Medlem erkender, at disse Love nu i alle Maader maa antages for gældende. Jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem blot reserverede sig, at overfor Nybevillinger, der ikke ere en streng Følge af de vedtagne Love, vilde han forbeholde sig sin frie Stilling.

Det ærede Medlem lod det nuværende Ministerium passere Revu for sig, og han fandt da ud, at dette Ministerium var sammensat af forskellige Bestanddele, af overvejende moderate Elementer, nogle Reformpartimedlemmer og nogle Højremænd. Deri tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Her er ikke Højremænd i dette Ministerium. (K. M. Klausen: Ere de meldte ud?) Ja, de ere meldte ud, men det er jo godt, at de kunde gaa fra Højre til Venstre; jeg ønsker, at mange maa gaa samme Vej. Dette Ministerium er enigt om den Politik, det agter at føre.

Hvad nu Ministeriets Opgaver angaar, ligger det lige for, hvad der er dette Ministeriums nærmeste Opgave. Dette Ministeriums nærmeste Opgave er at udføre de en Gang vedtagne Love loyalt, saaledes som de ere vedtagne.